

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Lögnens Fader

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 517. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_536-txt-shoot-idm211/facsimile.pdf (tilgået 03. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det, ikke heller kunde vi som enlige Tøll for-
 vare Bibelen, naar den antogedes for døde Ord,
 med den Uafhængning, at Dødelens Personlige
 hid er en gang og for sig selv, hvor den med Alid
 bestræbes.

Endre ikke ganske overfølelig Tanker med
 nemlig, at „Sandhed og Lygn“ indgier den
 store Medfølelse ikke blot i hvad vi kalde den
 mestiske men i den hele menneskelige Verden, da det
 ikke blot er Grund-Begrebet for „Ja og Nei“
 om det og det Samme, og dermed for „Nær-
 lighed og Fjendskab“ men ogsaa for „Nærhed
 og Fjernhed“, ja er tillige Grund-Begrebet for
 Tilde og Tænde, for Lyd og Stille, for Liv og
 Død og dermed for Alle i Verden.

Om nu „Sandhed og Lygn“ kan er til i
 vor Hverdagsliv, eller de altsid uafhængige deus
 har en heere Virkelighed, har deres Grund i to
 tilsvarende sandelige Bevistigheder, altsaa, aan-
 delige Personer, som i det Store og det Hele
 fore den Udviklings-Krig, vi i det Smaa og
 det Smalle spore under alle Himmel-Øjne og til
 alle Tider, det er et af de dybeste og allige vigtig-
 stegte Filosofiske Begreber, der kan opstaa, og
 medens vi nu her lade det staa uafgjort,
 breder det sig ud, er det forskellig, hvor
 længe Jesus, efter Evangeliet og Apostlen
 videnskabeligt, besvarede det. Han tilkendegiver
 det nemlig til os, at han vil anses for Sand-
 heden i egen Person og han siger utvetykkelig:
 jeg er Sandheden (Joh. 14), og her Sandhed
 den Verdenslighed, da naar Lygn ogsaa have det,
 saa det er deraf en fuldstændig Sog hvad han (Joh.
 8) utvetykkelig siger, at Lygn har en Bødder,
 som ligesaa Begrebet har saavel Sandhed med,
 derved de kognative og sætter sin Glæde i at
 staa sig. Ingen grundig Tanker kan derfor
 noget Dødeligt trøste en, at det var Døden i sin-
 nemt Møde med den Ophøveling, han gav om
 Dødelens, som Grund-Begrebet og Mødernes Kan-
 den, men i det Hele kan en, herved den Ophø-
 veling holder sig.

Om vi derfor end nok saa gjerne vilde
 sætte, at Jesus forstod sig Verdens-Kampen
 af en virkelig Dualisme eller personlig Modset-
 ning mellem en Guddommelig Sandhed og
 en Djevulsk Lygn, saa kunde dog en
 virkelig Modstand ved enhver leende og mundte-
 lig Forhandling med os til at indrømme det,
 og det er kun et karmagtigt Eftersigtigt at sætte
 med Pennen, hvad Man var med til at bestemme
 med Munden, naar man ikke vilde staa sig paa
 den at gjendrive sig selv. At nu blande Andet
 med Daab og Pakt med os til at forstærke den
 samme Dualisme, det gler vist nok, at vi med
 sine Jernsige lase Joh. 8, men det kan unæne-
 lig frit Modstanderen fra at indrømme os det
 Samme, som vi maatte indrømme ham, naar
 han forlangte det, saa det er vist nok at i denne
 Paastand holder Jesus med os.

Hermed stier Man nu i Christenheden at
 anse Sagen for afgjort, og hører der „svare
 paa Hard Ord“ som vi gler ved Døden, maaske
 det vist nok ogsaa, men videnskabelig set, er
 det Verke dog ligesaa tilbage, og Indrømmelsen
 af Jesu Virkelighed, som Heterodogierne har søgt
 sig „berøvet“ derved til, maatte derfor udvæn-
 dig maanen Gang gjere den saakaldte videnskabe-
 lige Sand om Jesu Ord og Mening til det an-
 sigtste Woord, i det Heterodogier forber, han
 maatte træffe Ordene ved Hæerne og spænde
 dem paa Pano-Banken, til de kendte eller for-
 nægtede, hvad de maatte bekende eller forneget,
 naar han og Jesus skulde have mindste Etim
 af at være enige. Saa længe derfor de Berø-
 lige Vore ikke har afløst denne Tortur, skal
 vi se til at sige de Sande og Modstanderen
 derfor, ved at indrømme Virkeligheden af, at
 hvem der lase Skriften med ganske andre Ord
 end vi, ogsaa kan have meget andet deri og til-
 staa, at vi i alle Tilfælde er nødt til at forstærke
 vor Paastand om den virkelig Dualisme, der som
 Regler kan afstærke den.

Na forunder jeg vel, at Modstanderne, der

